

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2791/2018
17.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Назим Фазлиу, адвокат из ..., против тужене Предшколске установе „8. Март“ у Прешеву, коју заступа пуномоћник Аземи Зијадин, адвокат из ..., ради поништаја одлуке и конкурса, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1934/15 од 08.12.2015. године, у седници одржаној 17.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1934/15 од 08.12.2015. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П1 78/15 од 19.05.2015. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи конкурс тужене број .. од 04.11.2013. године, у делу тачке 1, којим је расписан оглас за пријем у радни однос једног педагога на неодређено време, објављен у листу „Послови“ број .. од 13.11.2013. године, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи одлука директора тужене број .. од 13.01.2014. године о избору кандидата ББ из села ..., на радно место педагога на неодређено време код тужене, као и да се наложи туженој да на радном месту педагог са пуним радним временом на неодређено време прими тужиоца, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 28.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1934/15 од 08.12.2015. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против пресуде донете у другостепеном поступку тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се указује на повреде поступка из тачке 12. ове законске одредбе, што сагласно члану 407. ЗПП, не може бити ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у радном односу на неодређено време код тужене и обавља послове специјалног педагога за децу са посебним потребама, са пуним радним временом. Тужена је 04.11.2013. године, расписала конкурс за пријем у радни однос на неодређено време једног педагога и једног васпитача. Тужилац је поднео пријаву на овај конкурс. Након пријема пријава, директор је извршио ужи избор и троје кандидата, међу којима је био и тужилац, упутио на проверу психофизичке способности код Националне службе за запошљавање. После прибављеног извештаја од Националне службе за запошљавање, у којем је наведено да тужилац „не задовољава захтеве за обављање послова Педагог“, директор тужене је донео одлуку 13.01.2014. године о избору кандидата ББ у радни однос на неодређено време за послове педагога код туженог. Тужилац је 23.01.2014. године, изјавио приговор на одлуку директора, који је одлуком Управног одбора тужене од 28.11.2014. године одбијен. С обзиром на утврђено чињенично стање првостепени суд је одбио тужбене захтеве тужиоца, како за поништај Конкурса од 04.11.2013. године, тако и за поништај Одлуке директора о избору другог кандидата од 13.01.2014. године, из разлога што је конкурс расписан у складу са законом, а тужилац не испуњава услове прописане Законом о основама система образовања и васпитања за пријем у радни однос за радно место педагога, нити је доказао да примљени кандидат не испуњава услове за наведено радно место.

Другостепени суд је оценио да је закључак првостепеног суда правилан, јер директор врши ужи избор кандидата које затим упућује на претходну психолошку процену способности за рад са децом и ученицима, да психолошку процену врши надлежна служба за послове запошљавања применом стандардизованих поступака, након чега директор доноси одлуку о избору наставника, васпитача и стручног сарадника, што је у конкретном случају директор и учинио и донео одлуку о избору кандидата ББ. Тужена је на овај начин у свему поступила у сагласности са одредбом члана 130. Закона о основама система образовања и васпитања, испоштовао предвиђену процедуру, како у погледу расписивања конкурса, тако и у погледу избора кандидата, а дискреционо право тужене је, као послодавца, да прими у радни однос једног од кандидата који испуњава услове.

По оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови одбили тужбени захтев тужиоца из разлога што је тужена у свему поступала сагласно законским нормама приликом расписивања конкурса и избора кандидата. Такође, имајући у виду да Закон о основама система образовања и васпитања предвиђа двостепеност поступка одлучивања, правилно је другостепени суд закључио да је тужбу требало одбацити у делу којим је тужилац тражио поништај само првостепене одлуке (с обзиром да је изостала оцена другостепене одлуке донете по приговору тужиоца, јер је тужилац није обухватио тужбом), али налази да одбијен тужбени захтев

у овом делу има исте последице по радно правни статус тужиоца као и да је одбачена тужба.

Супротно ревизијским наводима, правилно је примењено материјално право, и то одредба члана 130. став 2. Закона о основама система образовања и васпитања, којом је предвиђено да радни однос на неодређено време на основу конкурса може да се заснује ако се није могло извршити преузимање запосленог, јер тужилац свакако није могао бити преузет с обзиром да није испуњавао услове за радно место педагога, како то произлази из Извештаја Националне службе за запошљавање од 23.12.2013. године.

Не стоји ни навод ревизије да је након добијања закључка о сагласности запошљавања тужена требала поново да одлучи по конкурс ради избора кандидата након обустављања поступка, јер таква обавеза тужене није предвиђена ни једном нормом закона.

Како је ревизија тужиоца одбијена као неоснована, одбијен је и захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Ни осталим ревизијским наводима није доведена у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, па је одлучено као у изреци применом одредбе члана 414. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић